

[Mose Hansen.]

dispositioner måske betyde en forsinkelse på et år og kan komme til at koste ganske betydelige beløb.

I loven er der givet sælgeren den ret, at han kan trække sig ud af handelen, såfremt der i købsprisen er vederlag, som ikke er sat i værdi. Sådanne forhold kan komme til at foreligge, hvor ældre mennesker ønsker at afhænde ejendommen til ganske bestemte personer, som de har til hensigt at hjælpe i gang. Sælgeren kan ganske vist trække sig ud af handelen, men han skal dog under alle omstændigheder før eller senere afhænde ejendommen og kan da ikke få fremmet de hensyn, som han oprindeligt havde tænkt sig.

Kommuners forkøbsret har jo det indrepolitiske sigte at skaffe billigere jord frem og sammen med byudviklings- og dispositionsplaner at bestemme, ikke alene hvad der skal bygges, men også hvem der skal bygge og udnytte de pågældende grunde. Som allerede nævnt tror jeg ikke på, at forkøbsretten vil bevirke billigere jord og dermed som ønsket billigere grunde. Grundprisen og huslejen afhænger jo ikke alene af jordprisen, men også af byggeomkostningerne, og her er det de stærkt stigende indenlandske omkostninger, der er en medvirkende årsag til stigning i grundpriser; men det er jo unægtelig behageligere at skyde skylden over på de relativt få ejendomsbesiddere; det virker bedre i agitationen.

Der kan ikke herske tvivl om, at gennemførelse af disse lovforslag vil føre til en meget omfattende administration, som vil skabe grundlag for store fejlinvesteringer og kan føre til magtmisbrug. Mit parti må derfor stemme imod alle de stillede ændringsforslag, idet vi senere vil stemme imod lovforslaget.

Udvalgets mindretal, venstres og det konservative folkepartis medlemmer, har i en mindretalsudtalelse fremsat deres synspunkter. Jeg skal ikke komme nærmere ind på disse, men sige, at i det store og

hele kan mit parti give tilslutning til det fremførte og til den fremlagte forhandlings- skitse, der efter vor opfattelse dækker det, der er nødvendigt i den øjeblikkelige situation.

Ved behandlingen af de to lovforslag, der omfatter beskatning af fast ejendom og beskatning af fortjeneste ved ejendoms- salg, kan jeg i det store og hele igen henvise til mine udtalelser ved første behandling. Hovedmotivet i de to lovforslag er at hindre spekulation i prisstigninger på jord. Jeg har nu ikke denne tro på, at forhøjet beskatning af grundværdier og lignende beskatning vil skabe billigere jord. Efter vor opfattelse er det de snævre grænser og rammer, som det offentlige afstikker med hensyn til, hvor udviklingen må foregå, og hvor befolkningen må bygge og bo, der skaber fordyrelse. Grundstigningsskylden skabte jo ikke billigere jord. Afgiften blev ofte lagt oven i købsprisen, selv hvor det offentlige stod som køber.

Den del af betænkningen, der omfatter tilsagn om at ændre loven om grundstigningsskyld, således at almindelig landbrugs- jord fritages for denne afgift, er mit parti positivt indstillet over for.

Hvad angår det til vurderingslovforslaget stillede ændringsforslag, ifølge hvilket der for fremtiden kun skal ske omvurdering, når salgsprisen ligger 75 pct. over vurderingen, har vi ikke mulighed for at bedømme, om den foreslåede procentforhøjelse til 75 er rimelig, eller om det skal være en højere procent. Vi vil derfor afholde os fra at stemme om dette ændringsforslag.

Lovforslaget om særlig indkomstskat, kapitalvindingsskat, giver anledning til så megen forskelsbehandling over for dem, der har anbragt opsparede midler i fast ejendom, at vi må stemme imod lovforslaget, som det foreligger. Vi mener ikke, at der kan være nogen fortjeneste at beskatte, når forskellen mellem købs- og salgsprisen ikke er større end den almindelige pengeforringelse og det værdiskabende arbejde, der er lagt i den pågældende ejendom. De procenttillæg,